

23 421 (R 1485)**Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen betreffende de vereenvoudiging en de modernisering van de wijze van toezending van uitleveringsverzoeken; San Sebastian, 26 mei 1989****Nr. 1**

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 29 september 1993. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 oktober 1993.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 8 september 1993

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 26 mei 1989 te San Sebastian tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen betreffende de vereenvoudiging en de modernisering van de wijze van toezending van uitleveringsverzoeken (Trb. 1990, 97).²

Een toelichtende nota bij het verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 29 september 1993 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91, (1), add.art.XXI, GW; Art. 61, (3), G.W.1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

TOELICHTENDE NOTA

Algemeen

Hoewel de Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen betreffende de vereenvoudiging en de modernisering van de wijze van toezending van uitleveringsverzoeken (Trb. 1990, 97) reeds onder Spaans EG-voorzitterschap op 26 mei te San Sebastian werd ondertekend, wordt de goedkeuring ervan eerst thans gevraagd, omdat nadere afspraken over de aan te schaffen crypto-apparatuur eerst onlangs tot stand konden worden gebracht.

Slechts Spanje heeft zich op dit moment aan de bepalingen van het verdrag gebonden; in de overige Lid-Staten, met uitzondering van Ierland en het Verenigd Koninkrijk, wordt thans eveneens de goedkeuring voorbereid. Ten aanzien van Ierland en het Verenigd Koninkrijk kan nog worden opgemerkt dat Ierland niet voorziet dat het bij dit verdrag partij zal worden, omdat een en ander een zeer ingrijpende wijziging van de nationale wetgeving zal vereisen. Gelet op het zeer geringe aantal uitleveringsverzoeken van of aan Ierland wordt de praktische noodzaak daartoe ook niet sterk gevoeld. Het Verenigd Koninkrijk, dat onlangs zijn uitleveringswet aanzienlijk heeft gemoderniseerd, verwacht dat het verdrag in de toekomst wel zal bekrachtigen.

Het verdrag strekt ertoe de verzending van uitleveringsverzoeken te versnellen door gebruik te maken van telefax-apparatuur, welke geplaatst wordt bij de ministeries die rechtstreeks betrokken zijn bij de behandeling van uitleveringsverzoeken.

Een en ander heeft tot doel de duur van een uitleveringsprocedure, in het bijzonder de fase van de voorlopige aanhouding in afwachting van het uitleveringsverzoek, aanzienlijk te bekorten. De regering is daar groot voorstander van, temeer omdat personen ten aanzien van wie de uitlevering wordt verzocht in het merendeel van de gevallen tijdens de uitleveringsprocedure gedetineerd worden en een bekorting van de uitleveringsprocedure derhalve veelal ook een beperking van het aantal detentiedagen zal inhouden.

De in het onderhavige verdrag beoogde communicatiemethode behoeft een aparte verdragsrechtelijke basis, omdat ten gevolge van het gebruik van telefax-apparatuur niet meer geheel kan worden voldaan aan de vormvereisten die thans aan de bij een uitleveringsverzoek over te leggen stukken worden gesteld. Zo bepaalt bijvoorbeeld het tweede lid van artikel 12 van het op 13 december 1957 te Parijs totstandgekomen Europees Verdrag betreffende uitlevering (Trb. 1965, 9) dat bij een uitleveringsverzoek «het origineel of een authentiek afschrift, hetzij van een voor tenuitvoerlegging vatbare veroordeling, hetzij ...» dienen te worden overgelegd. Dit vormvereiste is bedoeld als waarborg voor de aangezochte Staat dat het een serieus uitleveringsonderzoek betreft. In de praktijk wordt in Nederland zowel door het Ministerie van Justitie als door de rechter ook steeds nagegaan of aan dit vereiste is voldaan.

Zoals bekend zal een ontvanger van een bericht dat hem per telefax is toegezonden, zelfs als de verzender het origineel voor de verzending heeft gebruikt, altijd slechts een kopie ontvangen; reden waarom in de onderhavige regeling gezocht is naar een vervanging van genoemde waarborg.

Die vervanging is drieledig. Ten eerste dienen alle partijen een centrale autoriteit voor de verzending en ontvangst van uitleveringsverzoeken aan te wijzen (artikel 1), ten tweede dient voor de verzending per telefax gebruik te worden gemaakt van coderingsapparatuur (artikel 3) en ten derde dient de verzoekende staat bij de verzending een aparte verklaring mee te zenden over de authenticiteit van de toegezonden stukken (artikel

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt omdat het uitsluitend een opmerking van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

4). Mochten er desondanks nog twijfels bestaan, dan is de aangezochte staat bevoegd alsnog toezending van de stukken via diplomatieke of een andere overeengekomen weg te verlangen.

Over de voorgestane regeling heeft de Minister van Justitie met het oog op de goedkeuring advies gevraagd aan de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak, wier advies hierbij wordt overgelegd ter kennisneming door de leden van de Staten-Generaal en door de leden van de Staten van de Nederlandse Antillen en van Aruba.¹

De regeringen van de Nederlandse Antillen en van Aruba hebben te kennen gegeven medegelding van het verdrag te wensen voor hun landen, reden waarom goedkeuring voor het gehele Koninkrijk wordt gevraagd.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Iedere staat wijst een centrale autoriteit aan die bevoegd is uitleveringsverzoeken te ontvangen en te verzenden. Deze bepaling is vooral van belang voor staten die thans nog veelal gebruik maken van het diplomatieke kanaal, zoals Frankrijk, want verzending per telefax moet rechtstreeks tussen ministeries verlopen. Zowel voor Nederland, als voor de Nederlandse Antillen zullen de Ministeries van Justitie als centrale autoriteit worden aangegeven; de Arubaanse regering beraadt zich nog op dit punt. De krachtens het tweede lid van artikel 1 af te leggen verklaring zal derhalve luiden:

«Het Koninkrijk der Nederlanden wijst als centrale autoriteiten, belast met het toezenden en in ontvangst nemen van uitleveringsverzoeken en de documenten ter staving daarvan, alsook de officiële briefwisseling aangaande een uitleveringsverzoek, aan:

- voor Nederland: het Ministerie van Justitie te 's-Gravenhage,
- voor de Nederlandse Antillen: het Ministerie van Justitie te Willemstad, Curacao.»

Voor Aruba zal eveneens bij verklaring de aangewezen autoriteit worden kenbaar gemaakt.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt dat telefax-apparatuur gebruikt kan worden. De verzoekende staat bepaalt telkens of hij er gebruik van wil maken, hetgeen in de regel het geval zal zijn. Als echter in voorkomend geval de over te leggen stukken zeer omvangrijk zijn, kan het zinvol zijn de thans gebruikelijke weg te bewandelen.

Artikel 3

In tegenstelling tot telefax-apparatuur bestaat er geen gestandaardiseerde crypto-apparatuur. Ten aanzien van de te gebruiken coderingsapparatuur is op aanbeveling van communicatiedeskundigen van de Ministeries van Buitenlandse Zaken van de EG-Lid-Staten besloten tot gezamenlijke aanschaf van uniforme crypto-apparatuur.

Zowel voor de aanschaf, het onderhoud van de crypto-apparatuur als voor de sleutel wordt een gezamenlijk contract gesloten met Philips Crypto BV.

De werking van de apparatuur is als volgt. Men legt op de telefax de te verzenden stukken, welke door de aangekoppelde crypto-apparatuur worden gecodeerd ten behoeve van de verzending en bij de ontvanger

---

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

door de crypto-apparatuur worden gedecodeerd alvorens de normaal leesbare kopie uit de telefax van de ontvanger komt.

Artikel 4

De echtheid van de documenten moet worden gewaarborgd. De verzendende centrale autoriteit dient te verklaren dat de documenten overeenstemmen met de originelen en om hoeveel pagina's het gaat. Ten aanzien van de bevoegdheid om alsnog de stukken in hun tot nu toe gebruikelijke vorm op te vragen, is het de uitdrukkelijke bedoeling van de opstellers geweest deze bevoegdheid toe te kennen aan de partij waaraan het verzoek is gericht.

Hiermee is beoogd een zelfstandig recht van de opgeëiste persoon uit te sluiten. Het zou voor de opgeëiste persoon namelijk aantrekkelijk kunnen zijn de uitleveringsprocedure op deze wijze te rekken. Iets anders is, indien de opgeëiste persoon zodanige gronden aanvoert dat bijvoorbeeld bij de uitleveringsrechter de behoefte ontstaat aan nazending van de stukken.

De in het artikel bedoelde twijfel aan de authenticiteit van de per telefax ontvangen stukken zou in de Nederlandse uitleveringsprocedure in de eerste plaats bij de Minister van Justitie kunnen ontstaan en in de tweede plaats bij de rechter. Het ligt voor de hand dat, indien de rechter daartoe de wens te kennen geeft, een verzoek om toezending van de stukken per post door de Minister van Justitie zal worden gedaan. De opmerkingen van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak ter zake worden onderschreven.

Artikel 5

Het ligt in het voornemen om een verklaring als bedoeld in artikel 5, derde lid, af te leggen, opdat reeds voordat alle twaalf Lid-Staten zich aan de bepalingen van het verdrag hebben gebonden en het verdrag in werking kan treden, de regeling kan worden toegepast met die Lid-Staten zich reeds aan het verdrag hebben gebonden.

Gebleken is dat ook de overige Lid-Staten die thans de nationale goedkeuring voorbereiden voornemens zijn een dergelijke verklaring af te leggen.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans